

DOM MARGARITE I RUDOLFA MATZA – OD MEMORIJE DO MJESTA GLAZBENIH DOGAĐANJA

ZRINKA JELČIĆ

Muzej grada Zagreba, Zagreb
zjelcic@mgz.hr

Životni i umjetnički put Rudolfa Matza bio je čvrsto vezan uz Zagreb u kojem je rođen, gdje se formirao i stekao prve glazbene i športske uspjehe. Tijekom više od pola stoljeća intenzivne glazbene djelatnosti na različitim područjima imao je važnu ulogu u zagrebačkim glazbenim zbivanjima. *Glazbom ukazivati ljudima*

Slika 1. Margita i Rudolf Matz; presnimio: Goran Vranić

put k ljepoti, da ih ona oplemeni – to je bilo Matzovo načelo, u tom duhu proživio je on svoj život. On i njegova supruga Margita (slika 1.) željeli su i budućim naraštajima grada kojem su pripadali ostaviti neposredan trag o svom cjelokupnom glazbenom djelovanju. Stan u Mesničkoj ulici 15 u kojem su od 1938. godine zajedno proživjeli punih pola stoljeća i njihovu bogatu ostavštinu Margita Matz je, poštujući želju svoga supruga, 1989. godine darovala Muzeju grada Zagreba, s namjerom da se očuva autentičan ambijent koji oslikava njihovo stvaralačko okruženje.

Zbirka Margite i Rudolfa Matza još nije otvorena za javnost, a njezina je građa dostupna muzikolozima i glazbenicima u svrhu istraživanja. Muzej grada Zagreba je 2010. godine izdao opsežni katalog/monografiju kao rezultat obimnog istraživanja cjelokupnog fundusa Zbirke. Uz biografije dvoje glazbenika u njemu je obrađeno njihovo glazbeno djelovanje. Predstavljena je vrijedna donacija istaknutog glazbenog para Muzeju te ambijent njihova doma u kojem se odvijao njihov bogat profesionalni i privatni život. Tekst akademika Stanislava Tuksara valorizira glavna područja glazbene djelatnosti Rudolfa Matza. U posljednjem dijelu publikacije nalazi se kataloški pregled značajnijih predmeta iz Zbirke.

RUDOLF I MARGITA MATZ

Rudolf Matz (Zagreb, 1901. – Zagreb, 1988.), (slika 2.) jedan od najznačajnijih hrvatskih glazbenika 20. stoljeća, bio je svestrana umjetnička ličnost. Njegov opsežan skladateljski opus, s podjednakom zastupljenošću vokalnih i instrumentalnih skladbi, često je bio nadahnut folklornom tradicijom. Nastajao je para-

Slika 2. Rudolf Matz; presnimio: Goran Vranić

lelno s njegovim glazbenim preokupacijama dirigenta i zborovođe, pedagoga, violončelista i komornog glazbenika. Matzov je glazbeni put bio doista impresivan, a svojim se angažmanom istaknuo i kao organizator.

Od 1920. godine, kada je ušao u zagrebački glazbeni život, Rudolf Matz bio je u njemu neprekidno prisutan tijekom punih šest desetljeća zanimljive i raznolike karijere. Započeo ju je kao osnivač i dirigent zbora „Glazbenog društva intelektualaca“ te skladatelj. Uz njegove skladbe, od kojih se osebujnim ugođajem ističe vokalna suita *Faun*, zbor je uspješno izvodio i djela mladih hrvatskih skladatelja inspirirana narodnim melosom. U mladosti je Matz volio i šport; bio je vrhunski atletičar, državni prvak na 100 i 200 m i pobjednik međunarodnih mitinga.

Svestran čovjek iznimne energije i talenta, u međuratnom je razdoblju kao

zborovođa Hrvatskog pjevačkog saveza organizirao smotre pjevačkih društava, a glazbu je približio i stanovnicima manjih gradova i mjesta.

Već je kao dječak zavolio violončelo; u ranoj je mladosti svoje sposobnosti razvijao muziciranjem na kućnim koncertima. Za vrijeme studija kompozicije na Muzičkoj akademiji kod profesora Blagoja Berse, koji je diplomirao 1926. godine, učio je violončelo kod profesora Jure Tkalčića. Izvanrednu nadarenost i vrsnoću violončelističkog umijeća pokazao je svirajući komornu glazbu u gudačkom kvartetu kojeg je osnovao u okviru „Glazbenog društva intelektualaca“, a kasnije je nastupao pod imenom „Sklad“. Na vrhuncu svog javnog djelovanja osnovao je Zagrebački komorni orkestar (1937.), koji je, zahvaljujući tijesnoj suradnji s uglednim profesorom Vaclavom Humlom, postigao visoki profesionalni nivo i imao dalekosežni utjecaj. Matz je i dirigirao orkestrom na turneji po Italiji, a za solista je angažirao tada mladog talijanskog violončelista Antonija Janigra, s kojim će ostati u trajnom prijateljstvu.

Pedagoški rad, kojem je posvetio gotovo pola stoljeća, Matz je smatrao svojim glavnim životnim pozivom. 1930-ih godina je vodio Glazbeni studio, svoju privatnu glazbenu školu, koja je djelovala kao zajednica mladih nastavnika, među kojima je bila i profesorica klavira Margita rođ. Neustadt, s kojom se vjenčao 1938. godine.

Matz je od 1945. godine bio profesor violončela i komorne glazbe na Muzičkoj akademiji. U to je vrijeme sastavljao vlastitu sustavnu školu violončela, iscrpno djelo *Prve godine violončela*, koje je zauzelo važno mjesto u violončelističkoj pedagogiji i donijelo mu međunarodni

ugled. Ostvario je niz značajnih instrumentalnih opusa; po formi jedinstvena u tadašnjem hrvatskom glazbenom stvaralaštvu su *Kvartet za četiri violončela* (u novije vrijeme na repertoaru „Cellomania“ kvarteta) i *Suita za ansambl violončela*, kojom je pokazao bogate izražajne mogućnosti instrumenta.

Tijekom boravka u Sjedinjenim Američkim Državama (1955.-1957.) ostvario je s pjevačkim društvima hrvatskih iseljenika uspješan Festival, pravi glazbeni događaj. Sretno je iskustvo doživio i sviranjem komorne glazbe u Chicago Chamber Triu, s violinistom Borisom Zlaticem i svojom suprugom Margitom. Svoja iskustva rado je prenosio mlađim generacijama. Nalazio je vremena i za dirigiranje Zagrebačkim omladinskim komornim orkestrom, koji je počeo djelovati 1957. godine na inicijativu samih svojih članova, učenika i studenata Muzičke akademije, a uspješno je nastupao i na Međunarodnom omladinskom festivalu (Internationales Jugendfestspieltreffen) u Bayreuthu.

U drugoj polovini 1960-ih i tijekom 1970-ih godina, etabliran na razini vodećih pedagoga violončela, susretao se najcjenjenijim majstorima tog instrumenta, kao što su Mstislav Rostropovič, Gregor Piatigorsky, Miloš Sadlo i Leonard Rose, proslavljeni američki violončelist i pedagoški autoritet, koji je smatrao Matza vjerojatno najvećim svjetskim teoretičarem violončela. O njegovu ugledu i statusu u međunarodnim krugovima svjedoče pozivi za člana žirija za violončeliste na najprestižnijim natjecanjima, Čajkovski u Moskvi (1966., 1970. i 1974.) i *Cassado* u Firenzi (1973.).

Duboko svjestan plemenitih osjećaja koje potiče glazba tih se godina zaintere-

sirao za muzikoterapiju, kojoj je kao prvi predsjednik Udruženja za promicanje liječenja glazbom dao značajan doprinos. Dirigirao je i skladao za zbor „Zagrebački liječnici pjevači“, koji se uvrstio među najbolje u Hrvatskoj.

Neumoran, skladao je 1970-ih godina suite za puhačke solo instrumente – rog, obou, flagot i flautu te za harfu.

Margita Matz rođ. Neustadt (Ostornja, 1906. – Zagreb, 1998.) bila je profesorica klavira i čembalistica. Na Muzičkoj akademiji diplomirala je 1928. godine studij klavira u klasi znamenitog profesora Svetislava Stančića. Od 1931. do 1941. godine podučavala je klavir u Glazbenom studiju, gdje se afirmirala kao izvrstan pedagog. U hrvatskoj je glazbenoj kulturi poznata kao prva koncertna čembalistica, po muzikalnim interpretacijama skladbi velikih skladatelja napisanih upravo za taj instrument. U poslijeratnom razdoblju povremeno je nastupala s ansamblima te nastavila pedagoški rad kao profesorica klavira na Muzičkoj školi „Vatroslav Lisinski“.

DOM MARGITE I RUDOLFA MATZA

Dom Margite i Rudolfa Matza u Mesničkoj ulici 15 (slika 3.) na drugom katu pamti se kao jedinstveno mjesto u glazbenom i društvenom životu Zagreba.¹ U stanu, u kojem je do danas sve ostalo onako kako je bilo u doba iznimnih supružnika, osjeća se njihova duhovna prisutnost. Autentičan ambijent kojeg su

¹ Pročelje kuće obilježeno je spomen-pločom koju je Družba „Braće hrvatskog zmaja“ postavila Rudolfu Matzu, bratu Zmaju Ognjenom, 24. ožujka 2007.

Slika 3. Dom Margite i Rudolfa Matza u Mešničkoj ulici 15; snimio: Goran Vranić

oboje stvarali otkriva njihov bogat i do kraja ispunjen profesionalni i privatni život. Svijet glazbenog para približavaju umjetnička djela i predmeti umjetničkog obrta koji su ih okruživali.

U velikom salonu, (slika 4.) uređenom za primanje gostiju, sjećanje na dvoje glazbenika čuvaju njihovi portreti naslikani 1930-ih godina (slika 5.) i poprsja odlivena u bronci i nastala tijekom njihovih posljednjih godina. Poseban ton i draž ambijentu daju zatečeni sitni predmeti (porculanske figurice, čaše i vaze), a narodni instrumenti na stoliću povezani su s Matzovim interesom za folklor. Iz obiteljskog su nasljeđa mali portret Matzovog djeda iz sredine 19. stoljeća i litografije s alegorijskim prikazima pod naslovima *Music* i *Poetry*, tiskane krajem 19. stoljeća u Beču.

U glazbenoj sobi (slika 6.) važno mjesto imaju instrumenti. Tu je, u starinskom

Slika 4. Veliki salon uređen za primanje gostiju; snimio: Goran Vranić

Slika 5. Portreti naslikani 1930-ih godina; snimio: Goran Vranić

drvenom kovčegu, Matzov violončelo s kraja 17. stoljeća, (slika 7.) lijep primjerek majstorskog umijeća građenja gudač-

kih instrumenata, s etiketom graditelja Andreasa Guarneriusa iz Cremona. Prema američkom ekspertu iz Chicaga, djelo je to graditelja iz obitelji Guadagnini iz Cremona.² Dragocjeni je instrument stoljeće ranije bio u posjedu Ivana Oertla, prvog nastavnika violončela u Zagrebu, koji je u školi Glazbenog zavoda predavao od 1852. do 1889. godine.³ Uz njega je smješten klavir „Bösendorfer“. U ovom je prostoru Matz vježbao violončelo i primao učenike i studente koji su mu dolazili na nastavu. Tu su se održavale probe gudačkih kvarteta u kojima je svirao te nastava Glazbenog studija. Na kućnim koncertima svirao je, često uz klavirsku pratnju, za svoje prijatelje. Na klaviru je vježbala i svirala Margita Matz te je imala satove s učenicima.

² Izjava o instrumentu, prof. Zlatko Stahuljak, Zagreb, 25. svibnja 1989.

³ Rudolf Matz: *Okružnica 1980*, str. 5.

Slika 6. Glazbena soba; snimio: Goran Vranić

Slika 7. Matzov violončelo s kraja 17. stoljeća; snimio: Goran Vranić

U slikovitom ozračju dnevnog boravka, (slika 8.) oblikovanom u svakodnevnom životu bračnog para, najbolje su došle do izražaja njihove osobnosti. Tu su ih posjećivali bliski prijatelji, u prisnoj su se atmosferi družili i zabavljali gosti njihovih čuvenih domjenaka, a održavali su se i kućni koncerti na čembalu. Čembalo „Neupert“, model Schütz, izrađeno je po narudžbi 1937. godine u Nürnbergu. Margita Matz jedina je tada u nas posjedovala takav instrument. Dio povijesti istaknutog glazbenog para otkrivaju portretne fotografije iz zagrebačkih međuratnih atelijera, fotografije s koncerata i proslava značajnih obljetnica (veći ih je broj snimljen 8. lipnja 1960. na koncertu u Hrvatskom glazbenom zavodu, u povodu 40. obljetnice Matzova umjetničkog djelovanja). Mnoge su ih podsjećale na njihove učenike i studente te prijatelje i kolege glazbenike. Matz je na više fotografija zabilježen sa zborovima i s orke-

Slika 8. Dnevni boravak; snimio: Goran Vranić

Slika 9. Gudački kvartet „Skład“; presnimio: Goran Vranić

strima kojima je dirigirao, a na dvije kao violončelist gudačkog kvarteta „Skład“. (slika 9.) Najdraža mu je bila fotografija na kojoj je uhvaćen kao pobjednik u cilju utrke na 200 m u rujnu 1921. u Pragu. Najstarija u ovom nizu sjećala ga je na briljantnu športsku karijeru. Trenutak za pamćenje iz glazbene karijere Margite Matz je fotografija s njezina prvog koncerta na čembalu, održanog 17. travnja 1939. u Hrvatskom glazbenom zavodu. (slika 10) U Glazbenom studiju među njezinim učenicima klavira bio je Stjepan Radić,

kasnije cijenjeni pijanist i ugledni profesor Muzičke akademije. (slika 11)

Na zidu su u nizu poredane spomen-vrpce darivane nakon koncerata i s ljubavlju sačuvane kao podsjećanje na duge i uspješne glazbene karijere dvoje supružnika. Likovna djela većinom su darovi samih slikara i prijatelja. Svoja djela rađena u različitim tehnikama često im je tijekom njihova prijateljevanja poklanjao Ivan Lacković Croata. Ističe se crtež na kojem su prikazani glazbenici, s posvetom Rudolfu Matzu za osamdeseti rođendan.

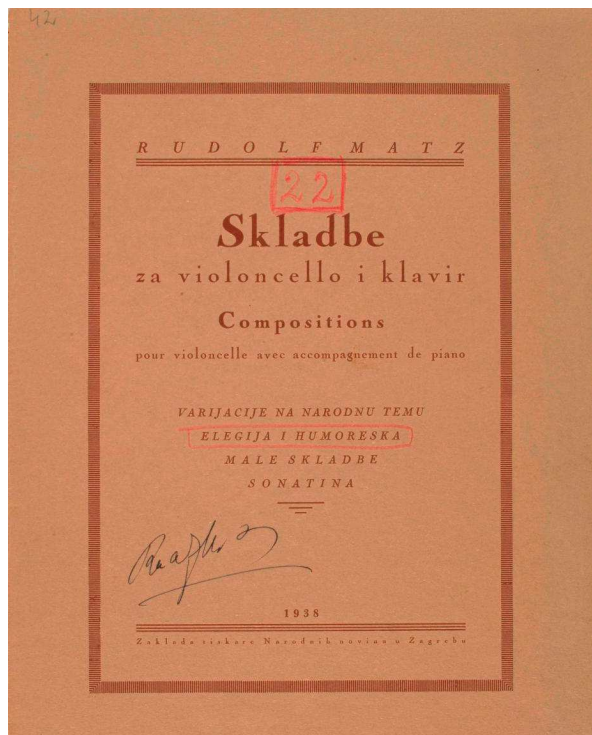
Slika 10. Margite Matz - fotografija s njezina prvog koncerta na čembalu, održanog 17. travnja 1939. u Hrvatskom glazbenom zavodu; presnimio: Goran Vranić

Slika 11. U Glazbenom studiju među njezinim učenicima klavira bio je Stjepan Radić; presnimio: Goran Vranić

SADRŽAJ ZBIRKE

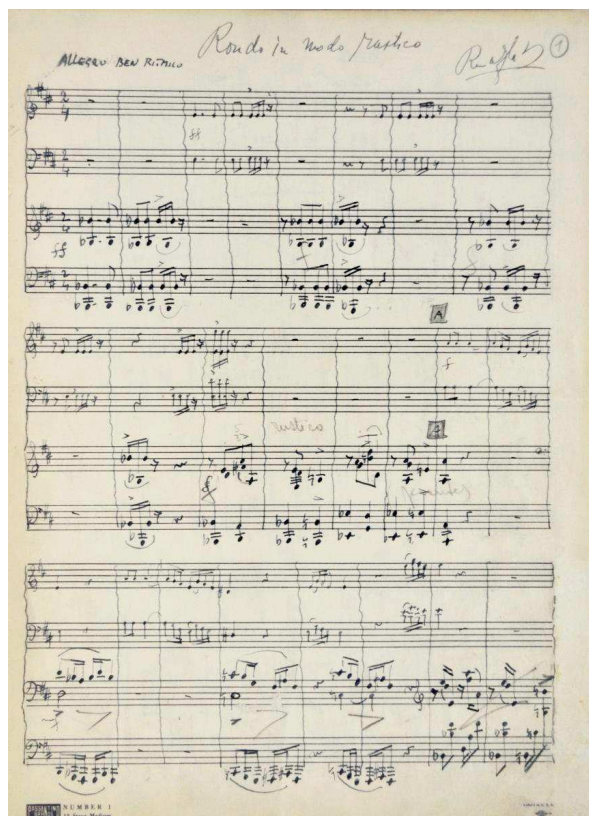
Zbirka je vrlo raznovrsna sadržaja i približava glazbenički i privatni život Margite i Rudolfa Matza, pruža zanimljive spoznaje o njihovoj glazbenoj djelatnosti i otkriva njihove osobnosti.

Slika 12. Tiskano izdanje skladbi Rudolfa Matza; snimio: Goran Vranić

Umjetnička ostavština Rudolfa Matza od iznimnog je značenja za buduću sveobuhvatnu analizu i vrednovanje njegovog opsežnog skladateljskog opusa. Pretežno ju čine tiskana izdanja njegovih skladbi, (slika 12) od kojih je znatan broj objavljen u vlastitoj nakladi i u inozemnim izdanjima, dok je autografa, (slika 13) s obzirom na ukupan broj djela, razmjerno malo.⁴ Dio autografa i tiskanih izdanja

⁴ U *Popisu djela Rudolfa Matza*, kojeg su sastavile Nada Bezić i Marijana Pintar 1987. godine, evidentirana su 502 naslova, poredana u grupe prema izvodilačkom sastavu, a posebno su označena djela koja su sačuvana u privatnoj ostavštini.

Slika 13. Autograf; snimio: Goran Vranić

svojih skladbi te notne i arhivske građe Matz je 1986. godine darovao knjižnici čelističkog centra Sveučilišta u Sjevernoj Karolini (Greensboro).

Značajan su dio Zbirke diplome, priznanja, ordeni, povelje i medalje koje su Rudolfu Matzu dodijeljene kao glazbeniku, te medalje i plakete što ih je osvojio kao športaš. Diplome iz međuratnog razdoblja vezane su uz njegovo dirigiranje zborovima i angažman u Hrvatskom pjevačkom savezu. 1970-ih i početkom 1980-ih godina dobio je značajna priznanja za svoj cjelokupni rad.

Sačuvana je korespondencija oboje supružnika, iz koje se po brojnosti izdvaja Matzova prepiska s inozemnim pedagogima violončela (Luigi Silva, Lev Aronson, Leonard Rose, Margery Enix, Elizabeth Cowling i dr.) i violončelistom Antoniom Janigrom.

Opsežna dokumentacija sadrži biografske podatke i podatke o glazbenom djelovanju oboje supružnika, o zborovima i orkestrima kojima je Matz bio osnivač i(li) dirigent te materijale o njegovu radu na pojedinim temama iz violončelističke pedagogije i muzikoterapije.

U zbirci nota su izdanja violončelističke i komorne literature (na mnogima je Matzov potpis) te čembalističke i klavirske (među kojima je veći broj djela za djecu i onih instruktivnih), što svjedoči o radu, angažmanima i afinitetima oboje supružnika.

U velikoj knjižnici naglasak je na muzikološkoj literaturi; najviše je djela o hrvatskoj glazbi i njezinoj povijesti (osobito o narodnom pjesništvu i plesovima), o pedagogiji violončela i klavirskoj pedagogiji.

Živopisni dnevnik, koje je Matz s kraćim prekidima vodio od 1936. godine, svojevrsna su kronika njegovih koncerata, koncerata njegove supruge i glazbenih događanja na kojima su oni sudjelovali: proslava i obljetnica, muziciranja i susreta s glazbenicima te putovanja i djelovanja u inozemstvu. Uz zabilježene datume i mjesta zbivanja u njima se nalaze fotografije, novinski članci, pisma, pozivnice, koncertni programi, čestitke i posvete prijatelja i znanaca, pa čak i dvije simpatične karikature. Pune dragocjenih podataka, te su stranice dijelovi velikog mozaika o njihovom životu.

Matz je u kasnim godinama svojim prijateljima, suradnicima i poznanicima slao opširne i zanimljive novogodišnje čestitke, koje je nazvao okružnicama. U njima je iznosio osobna razmišljanja i stajališta, protkana razmišljanjima o životu općenito, u kojem bi usklađeno djelovali razum i emocije. Bio je jaka ličnost, imao je

pred sobom visok duhovni cilj, a humor izbija kao bitna crta njegove prirode. U dubini duše, često je razmišljao o svojem mjestu u svijetu: težio je služiti višim ciljevima društva u cjelini i u isto vrijeme ostati dosljedan sebi.

Svoje je umjetničke sklonosti izražavao i u lirskim pjesmama. Pisao je poeziju, a za svoje skladbe često je pisao tekstove na kajkavskom dijalektu, najčešće na temu ljepote seoskog života i iz hrvatske povijesti.

DOM GLAZBE

Rudolf i Margita Matz bili su istinski zaljubljenici u glazbu. U skladnoj su atmosferi svoga doma nalazili zadovoljstvo u

Slika 14. Skladna atmosfera u domu Rudolfa i Margite Matz; presnimio: Goran Vranić

svemu što je vezano uz glazbu - muziciranju, (slika 14.) skladanju, podučavanju i vježbanju. Srdačni i omiljeni među prijateljima, glazbenicima, učenicima i studentima, *Macek i Macica* (kako su ih prijatelji od milja zvali) bili su gostoljubivi domaćini. Matz je volio društvo; bio je vedre naravi i spreman razveseljavati druge. Pokazivao je zdrav životni smisao i potrebu za uživanjem. On i njegova supruga rado su pozivali prijatelje, koje je dočekivala srdačnost i toplina. Njihov je stan bio mjesto okupljanja i druženja ljudi iz glazbenih i kulturnih krugova. Biranom društvu glazbenika koji su se tu sastajali pripadali su profesori Muzičke akademije Vaclav Huml, Svetislav Staničić i Božidar Kunc, violinisti gudačkog kvarteta „Sklad“, Matzovi istomišljenici i prijatelji iz mladosti (među kojima je bio i arhitekt Stjepan Planić) te bliska Margitina prijateljica Melita Lorković. S violončelistom Antonijem Janigrom sprijateljili su se po njegovu dolasku u Zagreb 1939. godine, a 1950-ih i 1960-ih godina je k njima dolazio sa suprugom Nedom. U prigodnim su domjencima tada sudjelovali i Milan Nagy, Stella Čo-

laković, Bruno Bjelinski, Stjepan Radić, a sedamdesetih i osamdesetih godina 20. stoljeća i Blaženka Zorić, Valter Dešpalj, akademik Stanislav Tuksar te liječnici koji su pjevali u zboru „Zagrebački liječnici pjevači“.

Mlade je glazbenike ovamo privlačilo ozračje dobrodošlice i prijateljstva. (slika 15.) Učenici i studenti obaju supružnika nastavili su ih posjećivati i nakon završetka svojih studija, često i sa svojim obiteljima. U domu iznimnog glazbenog para najsvečaniji su dani u godini bili njihovi rođendani: Margitin 24. siječnja i Rudolfov 19. rujna, kada je slavljeničko ozračje vladalo tijekom cijeloga dana.

Na svojim su proputovanjima i gostovanjima ovamo dolazili prijatelji i kolege glazbenici koji su živjeli u inozemstvu, primjerice violinist svjetskog glasa i pedagog Ljerko Spiller, njihov prijatelj iz studentskih dana koji je živio u Buenos Airesu i violinist Radovan Lorković, profesor Muzičke akademije u Baselu. Matz se družio s violončelistima iz Zagreba i cijele tadašnje države koji su se rado susretali upravo u njegovu domu. Svake ga je godine posjećivao američki violončelist i pedagog Lev Aronson, a

nakon svog zagrebačkog koncerta 1967. godine gost mu je bio slavni violončelist Mstislav Rostropovič.

Legendarni *dom glazbe* ponovno bi se mogao oživjeti uređenjem memorijalne Zbirke. U muzeološkoj koncepciji njene prezentacije dvoje glazbenika približit će se posjetiteljima upotrebom multimedije kao dijela postava. Stan bi tada bio primjeren i za glazbena događanja. Tu bi mladi glazbenici

Slika 15. Mladi glazbenici u domu Matzovih; presnimio: Goran Vranić

dobili mogućnost koncertiranja te razmjenjivanja mišljenja o raznim temama. Imali bi prigodu susretati se s glazbenim pedagogima i renomiranim umjetnicima te se usavršavati na njihovim predavanjima ili majstorskim tečajevima. Glazbeni bi program obuhvaćao i izvedbe skladbi za violončelo i komorne sastave Rudolfa Matza. Njegova bi osobnost i glazba bile nadahnuće mladim glazbenicima, o čijem je napretku kao pedagog i sam brinuo. Posredno bi se time očuvalo sjećanje na umjetničku baštinu oboje supružnika. Okupljanjem glazbenika u ovaj bi se prostor vratio bogat društveni život te bi Zbirka ponovno zauzela svoje mjesto u glazbenom i kulturnom životu grada.

LITERATURA

Enix, Margery. *Rudolf Matz: Cellist, Teacher, Composer*, Ottawa, Dominis Publishing, 1996.

Slade Šilović, Ida. *Privatne umjetničke zbirke Zagreba*, Muzeologija 32, 1995., Zagreb, Muzejski dokumentacijski centar 1996., str. 73-81.

Šterk, Slavko. *U susret budućoj memorijalnoj zbirci Margite i Rudolfa Matza*, Muzeologija 32, 1995., Zagreb, Muzejski dokumentacijski centar 1996., str. 146-154.

Jelčić, Zrinka. *Zbirka Margite i Rudolfa Matza*, Zagreb, Muzej grada Zagreba, 2010.

MARGITA AND RUDOLF MATZ'S HOME —FROM MEMORY TO MUSIC EVENTS VENUE

Rudolf Matz, one of the most prominent Croatian musicians of the twentieth century, and his wife Margita, wanted to hand down to future generations of their city immediate evidence of their work. In 1989 Margita Matz bequeathed a rich legacy, and the flat at 15 Mesnička Street, where the couple lived longer than half a century, to the City Museum of Zagreb, with the intention to preserve the authenticity of the ambience of the place where they lived and worked. Matz was permanently present in Zagreb musical life for six decades of his interesting and versatile career, of which there is ample evidence in his legacy. Apart from his comprehensive opus of compositions, there are photographs of both musicians (Matz and his wife) in plenty, related to their private and public life, as well as diaries, diplomas and awards, correspondence, documentation on Matz's work on different subjects, sheet music and a large library. The ambience of their home, created by both of them, is a reflection of their rich and fully accomplished professional and private life. In the large drawing room, where guests were entertained, the portraits of the two musicians, painted in the 1930s, and the busts made of bronze in the more recent years, preserve the memory of the two musicians. A particular focus of attention in the music room is the musical instruments, and the picturesque atmosphere of the living room was there for close friend who came to visit. Their flat was a place where people from musical and cultural circles gathered and socialised, and where house concerts were held. The museological concept of presenting the collection aims to evoke the memory of the two remarkable musicians by means of multimedia as part of the display. Music events which would revive Matz's music heritage and become inspirational for young musicians should bring back a rich social life to this place. The memorial collection would be dynamized according to the contemporary needs, and assume its rightful place in the cultural life of the city of Zagreb.